

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι..... Δρ. 8
Εν τῇ Ἐξωτερικῇ..... Φρ.Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Κ. Γάγαρη
Συντάκτην «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

Ἔτος δέκατον ὄγδοον

Ὅτε τὸ πρῶτον, πρὸ ἐτῶν δύο καὶ ἡμίσεος σχεδόν, τὸ Νεοτουρκικὸν κομιτάτον ἀνέτρεπε τὴν ἀπολυταρχίαν καὶ ἀνεκλήρυττε τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ὑπῆρξαμεν ἐκ τῶν ὀλιγίστων Ἑλλήνων, τῆς τε ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλάδος, οἵτινες δὲν ἐνεθουσιάσθημεν, ἀλλὰ καὶ προσείπομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὅτι τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ἐν Τουρίᾳ οὐ μόνον νὰ εὐδοκιμήσῃ δὲν εἶνε δυνατόν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰλικρινῶς, καὶ ὅτι καὶ αὕτη ἡ ἀπόπειρα τῆς κατ' ἐπίφασιν ἐφαρμογῆς αὐτοῦ θὰ ἐπέφερε τὸν ἐκ βάθρων κλονισμόν τῆς Αὐτοκρατορίας. Καὶ πάντα τὰ γεγονότα ἔτινα ἐξετυλίχθησαν ἔκτοτε ἤλθον εἰς κύρωσιν τῆς γνώμης ἡμῶν ἐκείνης.

Καὶ πράγματι, ὁ σκοπὸς δι' ὃν οἱ Νεότουρκοι προέβησαν εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1908 δὲν ἦτο ἡ εἰσαγωγή εὐνομίας καὶ ἰσοπολιτείας διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, ὡς οἱ εὐπιστοὶ ὑπέθεσαν, ἀλλ' ἡ ἀναγκαιότης τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους διὰ τῆς κατὰ τύπου καὶ κατὰ πρόσχημα συνταγματοποιήσεως αὐτοῦ. Οἱ Νεότουρκοι ἐστοχάσθησαν νὰ σώσωσι τὴν Αὐτοκρατορίαν των, τὴν ἐξιχνήσαν μέχρι τοῦ χείλους τῆς ἀβύσσου, οὐχὶ δι' εἰλικρινοῦς ἀπονομῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσοπολιτείας εἰς τοὺς ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ Σουλτάνου λαοὺς — διότι ἤξευρον ὅτι ἡ Τουρκικὴ φυλὴ, μειονεκτοῦσα ἀριθμητικῶς τε καὶ πλουτοπραγῶν καὶ εκπαιδευτικῶς, θὰ κατεποντίζετο ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, χάνουσα τὴν προνομιοῦχον θέσιν της — ἀλλὰ διὰ τῆς χρήσεως τοῦ συνταγματικοῦ προσχήματος, πρὸς ἐξαπάτησιν μὲν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν ἀφ' ἑνός, πρὸς ἐξυπηρέτησιν δὲ ἀπορροφητικῶν καὶ σωβινιστικῶν σχεδίων ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀφ' ἑτέρου. Διότι, δεικνύοντες τὸ δῆθεν Σύνταγμα των, θὰ ἔλεγον εἰς τὴν Εὐρώπην: «Ἰδοὺ ὅτι ἡ ἀπολυταρχία κατέπεσεν ἐν Τουρίᾳ καὶ ἐγκαθιδρύθη τὸ Σύνταγμα, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσοπολιτεία. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη νὰ φροντίζῃς πλέον περὶ Μακεδονίας, Κρήτης, Ἀρμενίας, Ἀλβανίας, Ἡπείρου κ. τ. λ. Διὰ τοῦ Συντάγματος ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ ὅλοι αἱ φυλαὶ τῆς Αὐτοκρατορίας ἀποκτῶσι πᾶν ὅ,τι ζητοῦσιν». Πειθομένης δὲ τῆς Εὐρώπης καὶ ἀποσυρμένης τὴν χεῖρά της ἀπὸ τῶν ζητημάτων τούτων, οἱ Νεότουρκοι, ἡσυχάζοντες ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν περιπλοκῶν, θὰ ἐπέδιδοντο εἰς τὸ ἄλλο αὐτῶν μέγα σχέδιον, τὸ τοῦ ἐξοθωμανισμοῦ πασῶν τῶν ἐν Τουρίᾳ φυλῶν, ἐν ὀνόματι τοῦ Συντάγματος, διὰ τῆς χρήσεως παντὸς μέσου, θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου. Προνόμια ἐκκλησιαστικά, προνόμια εκπαιδευτικά, προνόμια κοινοτικά θὰ κατερρίπτοντο πάντα ἀνεξαιρέτως, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συντάγματος, τοῦ τυπικοῦ καὶ ἀνυπάρχοντος, μεθ' ὃ θὰ ἤρχιζεν ἀγρία καταπίεσις πρὸς ἐκναγκασμὸν πάντων τῶν μὴ Τούρκων ὅπως γείνωσι Τούρκοι καὶ στέλλωσιν εἰς τὰ τουρκικὰ σχολεῖα τὰ τέκνα των. Μιᾶς γενεᾶς τοιαύτης πολιτείας θὰ ἤρκει, κατὰ τοὺς γεννάδας τούτους, ὅπως μεταβάλλῃ εἰς Τούρκους πάντας τοὺς Ἕλληνας, Σλαβούς, Ἀρμενίους, Ἀλβανούς, Ἀρσάβας καὶ Κούρδους τῆς Αὐτοκρατορίας.

Τὸ σχέδιόν των ἦτο ἀληθῶς μεγαλεπήβολον, ἀλλ' εἶχε τὸ ἐλάττωμα νὰ μὴ εἶνε κατορθωτόν. Εἶχε στηριχθῇ ἐπὶ τῆς εὐπιστίας τῆς τε Εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἀποτελούντων τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικράτειαν λαῶν, ὁ δὲ θεμελιῶν ἐπὶ τῆς εὐπιστίας τῶν ἄλλων εἶνε ὡς ἐκ θεμελίωσεν ἐπὶ τῆς ἄμμου, ἐφ' ἧς οὐδὲν διαρκές καὶ μόνιμον δύναται νὰ στηριχθῇ. Ἡ μὲν Εὐρώπη ἤρχισε νὰ συνέρχηται ἐκ τῆς ἀπάτης της πρὶν ἢ περὶ τὴν διετίαν, οἱ δὲ λαοὶ τῆς Τουρκίας ἐξήχθησαν ἐκ τῆς πλάνης των πρὶν περὶ τὴν ἐξέκμητον. Ἐκ Δυνάμεις τινὲς ὑπεκρίθησαν ἐπὶ χρόνον καὶ πῶς περισσώτερον, ὅτι πιστεύουσιν εἰς τὴν εἰλικρινεῖαν τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος, τοῦτο συνέβη διὰ λόγους ἀντιζηλειῶν μεταξύ των καὶ ὅπως ἀποτρέψωσι τὴν ἐπικράτησιν ἀντιπάλων ἐπιρροῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀλλ' ἡ ψευδὴς αὕτη κατάστασις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαρκέσῃ. Οἱ Νεότουρκοι καταναλώσαντες ἐκτὸς τῶν θησαυρῶν τοῦ Γιλδιζ καὶ τὰς πληρωθείσας παρὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας ἀποζημιώσεις, ἐν διαστήματι χρόνου βραχυτέρῳ τῶν δύο ἐτῶν, ἡσθάνθησαν τὰ ταμεία τοῦ Κράτους των κενὰ καὶ τὸ ἔλλειμμα των προϋπολογισμῶν των χαῖνον ἀπλήστως, ἀφοῦ ἀνέρεχεται εἰς τὴν καταπληκτικὴν ἀναλογίαν τῶν 40 % ἐπὶ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ἐξόδων καὶ οὐδ' ὑπάρχει ἡ ἐλαχίστη ἐλπίς ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ πληρωθῇ δι' αὐξήσεως φόρων. Πισθέντες λοιπὸν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπετάθησαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ δύσει φίλους αὐτῶν, τοὺς δαπάναις τῆς ἀτυχοῦς Κρητικῆς ὑποθέσεως προθυμοποιηθέντες νὰ τοὺς περιποιηθῶσιν ἐπανειλημμένως, καὶ τοὺς ἐξήτησαν δάνειον. Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ εὗρισκον ὅτι ἦτο λογικὸν καὶ δίκαιον νὰ παράσχωσιν ὑποστήριξιν εἰς τὸ δῆθεν Συνταγματικὸν καθεστὼς τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ δὲν εὗρον ποσῶς ὀρθὸν οὔτε λογικὸν νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ καθεστὼς τοῦτο δίδοντες τὰ χρήματά των εἰς τοὺς Νεοτούρκους. Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀπεκαλύφθησαν ὅτι οὐδέποτε εἰλικρινῶς εἶχον πιστεύσει εἰς τὴν συνταγματικὴν κωμωδίαν. Ἦν οἱ Νεότουρκοι ἐπαίζον ἀλλ' ὅτι ὑπεκρίνοντο τοὺς πιστεύοντας, ἔνα ὑποσκελίσωσιν ἐν Κωνσταντινίᾳ τὴν γερμανικὴν ἐπιρροήν. Αφοῦ ὅμως ἡ ἐπιρροὴ αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποκτηθῇ εἰμὴ διὰ τῆς εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν θησαυροφυλάκιον μεταγίσεως ἐκατοντάδων ἐκατομμυρίων μὴ ἐχόντων σχεδὸν καμμίαν ἐλπίδα ἐπιστροφῆς, οἱ ἐν Παρίσι καὶ Λονδίῳ ἐπροτίμησαν ν' ἀφήσωσι τὸ στάδιον ἐλεύθερον εἰς τοὺς ἐν Βερολίῳ καὶ Βιέννῃ.

Οὕτω δὲ, μέχρι μέρους τοῦ ἐπὶ ἄμμου στηριχθέντος πολιτικοῦ οἰκοδομήματος των Νεοτούρκων κατέπεσεν ἡ δὴ, διότι ἐξέλιπεν ἡ εὐρωπαϊκὴ εὐπιστία ἡ ἐκλαβοῦσα σόδαρον τὸ ἐν Τουρίᾳ συνταγματικὸν παιγνίδιον καὶ ὡς ἐξασφαλισθεῖσαν πλέον τὴν εὐνομίαν ἐν ταῖς χώραις τῆς Αὐτοκρατορίας. Συνέπεια τούτου πιθανώτατη ἐστίν, ἡ ἐν βραχεὶ χρόνῳ ἐπ' ἀνόδου ἐπὶ τάπητος ὅλων τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων, οἷον τὸ Μακεδονικόν, τὸ Ἀλβανικόν, τὸ Ἡπειρωτικόν, τὸ Ἀρμενικόν, τὸ Ἀραβικόν. Καὶ ὅταν ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ἀρχίσῃ καὶ πάλιν νὰ διαπραγματεύηται πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τούτων, ὁ κυριώτερος λόγος δι' ὃν οἱ Νεότουρκοι ἱδρυσαν τὸ ψευδοσύνταγμα των ἐκλείπει· διότι καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ σκοποὶ οἵτινες

διὰ τοῦ Συντάγματος ἐπεδιώκοντο βρύνουσιν εἰς πλήρες νουάγιον. Ἀπόδειξις τούτου αἱ ἐπαναστάσεις τῶν Ἀλβανῶν, τῶν Ἀράβων καὶ τῶν Δρούσων, ἡ ἐκ νέου ἀρξάμενη ἐν τῇ Μακεδονίᾳ τρομοκρατικὴ καὶ αἱ εἰς ἄκρον τεταμέναι, μεθ' ὅλας τὰς ψευδοφιλοφρονήσεις, σχέσεις τῆς Πύλης μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ μετὰ τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν των λοιπῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων, λόγῳ τῆς καταπατήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν αὐτῶν προνομίων, ὧν κατ' οὐδένα λόγον ἐννοοῦσι νὰ ἀποξενωθῶσι. Ἀποτυχία λοιπὸν γενικὴ, καὶ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ, στέφει τὸ ἔργον των Νεοτούρκων, ὧν ἡ βασιλεία, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, εἶνε λίαν ἐγγὺς τοῦ τέλους αὐτῆς.

ΕΞ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

20 Ὀκτωβρίου

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

Ἀλβανοὶ καὶ Ἕλληνες

Ἀκούω στεναγμὸν βαρὺν τοῦ ἥρωος Σκενδέρβη, ποῦ εἶθε ἄνδρες Ἀλβανοί, ὡ παῖδες μου ποῦ εἶθε; ὡ τέκνα μεγαλόφυχα, τῆς δουτινοῦς πατρίδος. Ἀκόμη ξένοι με πατοῦν τὸ μνημα μου ἀκόμη! ὡ αἰσχος, αἰσχος δι' ἡμᾶς νὰ πάσχη ἡ πατρίς μας.

(Ναὴμ βέης Φράσσας)

«Τὸν ἀληθῆ τῶν Ἀλβανῶν πόθον» ἀνεγίνωσκον ἵνα διασκεδάσω μικρὸν τὴν μελαγχολίαν μου, ἐνῷ αἱ ἰσχαὶ καὶ ζητωκραυγαὶ ἐξ Ἀντιβάρως καὶ Κετίγνης ὡς πικρὰ εἰρωνεῖα ἀντήχουν εἰς τὰ ὦτά μου. Ἡ μικρὰ τῶν Μαύρων ὄρεων χώρα, ἥτις μόλις διὰ μίαν ἐπαρχίαν προώρισται, ἐκηρύσσεται εἰς βασίλειον, καὶ ἡ Ἀλβανία, ἡ χώρα τῶν γιγάντων, ὧν τὰ ὄστα εἶνε ἐσπαρμένα εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν τοῦ κόσμου, ἡ Ἀλβανία, αἰσθάνεται εἰσέτι βαρὺν τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας! Διατὶ ἄρα γε; μήπως παρήλθε ἐποχὴ ἣν δὲν ἐγκαίνιασε καὶ διὰ μιᾶς ἡρωικῆς ἐπαναστάσεως; Δὲν ἠδυνήθη ἄρα γε νὰ ἐξιλεώσῃ τὸν αἰμοχαρῆ Ἀρην, διὰ τῶν ἐκατομβῶν, τὰς ὁποίας προσέφερε καὶ προσφέρει; Πότε ὁ Ἀλβανὸς ἀφῆκε τὸ ὄπλον καὶ τὸ ξίφος νὰ τρωιάσῃ; Καὶ πότε δὲν ἠκούσθησαν οἱ πολεμικοὶ παιᾶνες;

Σταναῖς ἀετοὶ τῆς Ἀλβανίας, ἐναντίως Ὁ Σκενδέρβης μᾶς κραεῖ ἀπὸ τὸ μαρτύριον, ἡ δὲν ἀπὸ τόσα χρόνια ὁ ποιητὴς καίρος τὴν Ἀλβανίαν μᾶς ἐκείνην νὰ ἰδοῦμε.

Καὶ ποῦ οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ αἷμα ὅπου ἔχουσιν οἱ Μαυροβούνιοι καὶ οἱ Βούλγαροι, εἰς τοὺς ὁποίους τὸσον πηνήγυρως δίδονται βασίλεια καὶ μέρη, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἀνῆκον εἰς αὐτούς; Δίκαιε θεέ! Καὶ ἐνῷ ταῦτα διελογίζομαι καὶ ἡγανάκτων κατὰ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, αἰφνης ρίπτω τὸ βέμμα μου καὶ διακρίνω ἐπ' οἷον πα πόντον τὴν ἐλληνικὴν θρησκευτικὴν ἐπ' οἷον πα πόντον τὴν ἐλληνικὴν θρησκευτικὴν μοῖραν, ἥτις ἐσπεύδε νὰ συμπετάσῃ τῶν ἐργῶν τοῦ Μαυροβουνίου. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐδάκρυσαν ἐκ συγκινήσεως; ἀναπετάννουμι τότε τὴν μικρὰν τῆς τσέπης μου σημειῖαν καὶ ἀποστέλλω πρὸς τὰ θαλασσοπούλια τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Σπετειῶν τὴν γλυκὴν ἀδελφικὴν μου ἀσπασμόν. Καὶ ἤρχισα καθ' ἑμαυτὸν νὰ παρηγοῶμαι, ὅτι ἰδοὺ ἔχομεν καὶ ἡμεῖς, οἱ Ἀλβανοὶ κατὰ νὰ καμκρώσωμεν, δὲν εἴμεθα ἐντελῶς ὀρφανοί, ἐχο-

Οι Ἀλβανοὶ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ΙΑ αἰῶνος ὡτὼ (1079) καλούμενοι ἐν τῇ ἱστορίᾳ διαδορματίζονται σπουδαῖον πρόσωπον ὅς δεινὸν πολεμιστὰν συμμετέχοντες ὦλον τὴν συγκρούσεσιν ἐν τῇ Χερσονήῳ ὑπὲρ τῶν διεκδικουμένων τῆν ἀρχήν, καὶ τῶς τοῦ νέου ὄνομαι συνετέλεσαν ὥστε νὰ διακρίνωται ὡς ἥρωας μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνθὺ πρᾶγματι ἀνεκάλει ἀπὸ τῶν χρόνων τῆν Πύρρου καὶ τῆς Τεύας τοιοῦτοι ἦσαν ἀλλὰ μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Λατινικῆς αὐτοκρατορίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ θέσις αὐτῶν ἐποδινώθη, καὶ ἐξ ἐξικνηλίσσεως ἐκ τῶν διηγεσάντων πόλεμων πρὸς Νορμανδοῦς, Ένετοῦς, καὶ Σλαβῶν ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς θρησκευτικῆς διαφορᾶς πρὸς τὴν γείτονα Ἀγίαν ἔδραν, διὸ ἤρχισαν ἐγκαταλείποντες τὰ βραχὺθι ἐκείνην τροφίμην κατεργαζόμενοι πρὸς τὴν κυρίως Ἑλλάδα, ἐνθὺ ἄλλοι ἐξήκολούθουν τοὺς ἀγῶνας ἐν Ἀλβανίᾳ, ἀπὸ τοῦ ΙΑ αἰῶνος ἀλλ' ὑπὲρ ἐυζωτῶν πλέον, ὅτε διεκρίθησαν αἱ ἡρωϊκαὶ οἰκογενεῖαι τοῦ Βάρρα, τοῦ Καστριώτου, τοῦ Ἀριαντινοῦ τοῦ Τόπια καὶ ἄλλων, καὶ τοσοῦτοι εἶχον φιμισθῇ οἱ Ἀλβανοὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὥστε οὐ Δεσποτῆς τοῦ Μυστρᾶ Μιχαὴλ Κατακοζηνῶν, βλέπων τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ σκαλεσμένον, προσεκάλεσαν αὐτοὺς εἰς βοήθειαν καὶ πρᾶγματι οἱ γενναῖοι Σκιπεταροὶ δίδουσι νέαν ζωὴν εἰς τὴν ἐκπνεύσαν Ἀνεκότην ἀλλὰ τὴν

Συμ. Φ. Η. Εὐχαρίστας ὁμοσιεύομεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ «Πελαγού», ὃς ὁλομεν ὁμοσιεύσει καὶ ἑλθεῖ. Εἰνε δὲ ἐπιχώρις ἡ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος, ὅστις, ἀγνύς, τῇ ἐπιστήρῃ ξένον ποταπὸν-ἰστορῶν ψυχρὸν μεταξὺ Ἀλβανῶν καὶ Ἑλλήνων, τῶν μόνων ἀδελφικῶν φυλῶν, ἀντίνας δεῖται νὰ συνεργήσει πρὸς ἐπικράτησιν καὶ ἀπολάκτισιν ξένων καὶ βαρβάρων φυλῶν. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἀλβανοὶ ἤρρισαν, ὡς προκύπτει, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς νὰ κατανοήσῃσι ὅτι μόνον συμπαρόντες μετὰ τῶν γνησίων ἀδελφῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ παροδοῦσιν νὰ παραχωρήσῃσι τοὺς πόλους αὐτῶν καὶ νὰ ἴωσιν ψυφωμένην καὶ ἐκείνην τὴν ἐπὶ ἐκτάσει τῆς Κροίας τὴν σημειῖται πρὸς Σκεπτικισμῶν. Οἱ Ἑλλήνες βλάβει συνεκινουμένη ἀπὸ τὰ ἐκδηλοῦμενα ἀδελφικά αἰσθημῆματα τῶν Ἀλβανῶν καὶ τοὺς περιπτυσσόμεθα εἰς τὰ ἄγκυλὰ μας. Ἡ ἀδελφότης αὕτη εἰνε ζήτημα ὅπου δεῖται νὰ ἀπαρλῇ ἀπ᾽ αὐτὰς τὰ ἑλληνικάς Κυβερνήσεις καὶ δὲν ἐπρεπὲς ἡμερῶν μόνον νὰ ἀπεκρίσθῃ. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ κυβερνήται τῶν Ἑλλάδων ἐρορήκων περισσώτερον διὰ τοὺς κοινωτάτους τὸν παρὰ διὰ τὴν Ἥπειρον, Ἀλβανίαν καὶ Μακεδονίαν καταλήγουσιν εἰς τὰ σημερινὰ χάλας.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀπέθανεν ὁ μέγας ἐκείνος πολιεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἡπειρώτης Κωλέτης, τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα καὶ ἡ τότε ἀρξένει ἀδελφότης ἐτάρσαν πρὸς ζήτημα καὶ τὸν Ἀλβανὸν καὶ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Ἀλβανοὶ εἰνε ἐκείνους οἵτινες, δε συλλήβῃ ἡ δεσφνὴ ἐπιτροπὴ εἰς Πρέβεζαν πρὸς δικαιοσύνην τοῦ σημείου, εἰς τὸ ὅποιον ἔμελλον νὰ τεθῇ τὰ νέα ὅρια τῆς Ἑλλάδος, κατ'ἑλὴν πολυτήρεις εἰς Πρέβεζαν καὶ συνεκρότησαν διαζωώσεις ἐναντίον τῆς παραφωήσεως τῶν Ἰωαννίνων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ἀλβανοὶ εἰνε ἐκείνους, οἵτινες περιβλήοντες εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς καὶ διαχωρτρυμένοι καθωρῶνται νὰ περιορισθῇ τὸ σῶνός τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Ἀργυρὸν ποταμὸν. Διὰ; ὅστις ἡ ἐλευθερά Ἑλλὰς καταρτίζεται εἰς τὰς κοινωτάτας ἀντιθέσεις ἀλλήλων.

τοῦ 1897. καὶ ὅν
Μετὰ τὸν πόλεμον ἐξημερηνίσθη ἡ ἐλ-
 ληνικὴ ἰσχύς καὶ
 ἐσπληρώθη τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος, ὅτε ἔσω
 καὶ ὁ ἔξω ἑλληνοφύξ ἀναξάντων εἶχε πεπο-
 λησιν ὅτι οἱ κυβερνήται τοῦ εὐλευτέρου ἑλληνι-
 κοῦ βασιλείου ἤθελον καταγίνειν εἰς τὴν περι-
 συλλογὴν καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κατε-
 νων. Δικαίᾳ καὶ εὐλογίᾳ ἀναγκαστικῶς ἤκουστο
 ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο ἔκρον τοῦ βασιλείου διὰ
 τὰ ἐπελθόντα αὐτοῦ κατὰ ἐξ ἐλπίσεως προ-
 νοίας καὶ φροντίδος. Ταῦτα συνμεριζέτο καὶ
 ὁ ἀπάνταρχος διεσπαρμένως ἑλληνοφύξ. Ἠλπί-
 σεν δὲ ὅτι τὰ παθήματα θὰ ἐβδόχουν τοὺς Κυ-
 βερνήτας καὶ ὅθι ἐξηνάγκαζον αὐτοὺς νὰ ἐγκα-
 ταλείψωσι τὸ διεφθαρμένον διοικητικόν, κοινο-
 βουλευτικὸν καὶ πολιτικὸν ἐν γενεῇ σύστημα
 τοῦ περελθόντος· διότι, ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ἡ Ἑλ-
 λὰς παρέστη πάντοτε ἐν τῇ χορείᾳ τῶν βαλκα-
 νικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν ἀπεικονιζοῦσα
 πάντοτε τὸν Ἐπιμηθέα, οὐδέποτε δὲ τὸν Προμη-
 θέα. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀντρεξώμεν εἰς τὴν
 ἱστορίαν καὶ ἀφήγησιν τῶν κατηκόντων αὐτῆς
 πράξε· τοὺς ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀδελφῶν, τῶν ὑπο-
 χρεώσεων τῆς πρὸς τοὺς Ἀλβανούς, τοὺς Ἡ-
 περώτας καὶ Μακεδόνας. Θὰ περπατήσωμεν
 μόνον ὅτι, ἐνεκα τῆς βυθιμίας καὶ τοῦ διεφθα-
 ρμένου πολιτικοῦ συστήματος, καὶ κατὰ τὸ 1878
 εὐρέθη ἀνέτοιμος καὶ ἐλέφ τῆς Εὐρώπης προ-
 σήρτισε τὴν Θεσσαλίαν καὶ μέρως τῆς Ἡ-
 πείρου. Καὶ κατὰ τὸ 1880, δὲ κατελήλυθον
 ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμανία,
 διεδορκήσας πρόσποντον κωμικὸν μὴ δυναμένην
 νὰ καταλάβῃ τὸ ὑπὸ τῆς Βερροίνου συν-
 θήκης ἐπιδικασθὲν αὐτῇ τμήμα τῆς Ἡπείρου.
 Ἐνῶ δὲ, ὅλα τὰ ἔθνη, μετὰ πολιτικὰ ἢ πο-
 λεμικὰ αὐτοῦ κατὰ ἐπιδόνοντι εἰς τὴν ἐπου-
 λωσιν τῶν πληθῶν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν κα-
 κῶν, ἡ Ἑλλάς μόνη ἀπέτελεσεν ἐξήρσιον τοῦ
 κακῶνς τοῦτου τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς λογικῆς
 καὶ ἐπεσθῆθαι μετ' ἧς καὶ πρότερον μέθης εἰς τὴν
 κομμητακτικὴν διατάξιν καὶ τὴν διασπάσιν τοῦ
 δημοσίου πλούτου. Ὁ Τριχώσιος, ὅστις εἶχεν
 ἐπιληρρῆ τῆς ἀνδιωργανώσεως τῶν διαφόρων
 κλάδων τῆς διοικήσεως, τῆς δικαιοσύνης καὶ
 τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀναποτάξεως
 τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τοῦ
 Ἑθνους, εἶχεν ἤδη ἐκλείψει ἐκ τῆς σκηνῆς. Ὁ
 δὲ λαὸς στρέψας, μετὰ τὰ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἐλ-
 ληνοτουρκικὸν πολέμου, περίε τὰ βλεμματικά
 εὔρε τὸν ἄνδρα νεκρὸν. Οἱ διάδοχοί του ἐπα-
 τάλασαν μακροτέρως τὸν χρόνον καὶ ἠρώτευσαν
 τὸν δημοῖον χρήμα ἐγκαταλείψαντες καὶ πᾶσαν
 σκέψιν περὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ Κρά-
 τος. Οὗτω δὲ, κατὰ τὸ 1903, ἀνεῳχθὲ τὸ Μα-
 κεδονικὸν ζήτημα καὶ εὔρε τὴν Ἑλλάδα γυ-
 νῆν ἠὲ πᾶσαν φρονιτὶν περὶ τῆς χώρας ταύ-
 της. Ὅτε δὲ τὸ ζήτημα αἰῶνιθι τότε ἤρριξαν
 οἱ Κυβερνήται τῆς Ἑλλάδος νὰ λαμβάνωσι
 παραχρησμένους καὶ σπαραδακλῆς ἀποστάτες.
 Γὰρ καὶ μόνον ἐβύπνησαν οἱ διάφοροι κομπο-
 γιαννῆται τῆς πατρίδος οἱ ἠυδαπλῶς μέχρι τῆς
 προτερίας ροφάντες τὸ αἷμα τοῦ ἑλληνικοῦ
 λαοῦ. Ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα ἀνέλαβε πρωτίστως
 τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ ἀνακριβιμότητος, θυ-
 μίας προπρήσαντες εἰς αὐτόν. Καὶ κατορθώθη μὲν
 πρὸς τὰ ἀνασταλθῆ οἱ ἐκλαυσίσιμος τῆς Μακε-
 δονίας καὶ ἀναγνωρισθῆ, κατόπιν μακρῶν ἀγῶ-
 νων, ἡ ὑπερχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, δὲν
 γίνετο ὅμως παράλληλος ἐργασία καὶ πρὸς
 ἐνδρόωσιν καὶ διοργάνωσιν τῶν ἐσωτερικῶν δυ-
 νάμεων τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πάντα ἐγκατελεί-
 νουσαν εἰς τὴν τύχην τῶν μικρῶ δὲ προστα-
 θεῖα ἀρξάμενη καὶ ἐγκαινισθεῖσα διὰ τῶν πο-
 λεμικῶν ταπεινῶν τῆς ἀμύνει καὶ τοῦ ἐθνικοῦ
 μεγάλου ὑπὲρ ἀνείχε λόγους. Διὰ τοῦτο κατὰ
 τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 1908, ὅτε ἡ μὲν Αὐστρία
 προσηρτίσεν εἰς τὸ Κράτος αὐτῆς τὴν προνο-
 μίαν τοῦ ἐκκαλεῖν Βασιλέα καὶ Ἐκτελεστικὸν δι-

ἡς, εξαπαλλῆζει τὰς διόδους ἀσφαλ-
 μέλονται προσελθούσας πρὸς τὴν Μακε-
 Βουλγαρία ἀνεκρίθη εἰς Βασιλέ-
 λας εὐρέθη καὶ πάλιν γυνὴ καὶ
 ὅπως καταλάβη τὸ ἐπιδιχασμένον
 δούλης Ἑπειρίου. Ἦτο δὲ ἡ στιγμὴ
 λος ὅπως ἡ Ἑλλάς καταλάβη τὴν
 διότι ἡ Τουρκία εὐρίσκετο τότε με-
 Ἀδριατικῆς καὶ Βουλγαρίας. Οἱ ἐν Ἀθ-
 ἀποστάσας τὴν προσοχὴν τοῦ λα-
 διαδραματιζόμενα καὶ ἀποφύγων
 ταρχαίς, προσελθούσας εἰς τὸ Κρη-
 μα, κὴν εἰσέειν ἡ Μεγαλόνησος δὲ
 τὴν καθυπεριόναν τῆς Εὐρώπης καὶ ὅ-
 ὅτι τὰ διεθνή στρατεύματα ἐμελλο-
 Ἑλλάδα. Ἐπὶ τοῖς ἔτους 1909 νὰ
 νῆσαν. Ἡ ἀπογοητεὺς καὶ ἡ ψυ-
 τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἦτο μεγίστη.
 ὑπῆρξαν αἱ ἐντυπώσεις του ἐπὶ τοῖς
 θήσαντες μετὰ ταῦτα πανικού.
 ἀπαλλογείσας ἀπὸ τοῦ Βοτανικῶν καὶ
 κὸν ζήτημα, ἄντινα ἐκανονίσθησαν
 τικῆς μόνον ἀποζημιώσεις; ἡπεὶ
 στην εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἑπειρὸν καὶ
 λῆαν, θέλουσα οὕτω νὰ ὑποχρεώ-
 λάβω νὰ ἀποσχῇ πάσης ἐν τῷ μέ-
 φως περὶ παραστρήσεως τῆς Κρι-
 Ἑλλάδα, ὥστε ἡ Κρήτη εὐρίσκετο
 ἄμεσον διακυβερνησὶν τῆς Τουρ-
 πόμπευσις τῆς ἐλληνικῆς φιλοτι-
 τοιαύτη, ὥστε κατὰ τὴν 15 Ἰου-
 ἐγενεῖν ἡ στρατιωτικὴ ἐπαρτία
 ἐνέργειαι κατέληξαν εἰς σύγκληση
 λείους πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν καὶ
 διατάξουν τοῦ Συντάγματος. Ὅν-
 Αὐγούστου ἐνεργήθησαν καθ' ὅλον
 ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν διπλοῦς
 βουλευτῶν διὰ τὴν Ἑθνοσυνέλευ-
 λον ἐνδιαφέρον ζήτημα ὅπερ ἐπέ-
 σοχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, κατὰ
 γὰς ταύτας, ὑπῆρξεν ἡ υποψι-
 Ἐλευθερίου Βενιζέλου προέδρου
 καὶ Κυβερνήσεως, διότι τὰ ἐπα-
 ἔθνηκα ἀτυχήματα, ἡ ἀναπτύχουσα
 κακοδιοκονία ἡ ἐξαγκαλιζούσα
 τῆς ἐλληνικῆς νεότητος νὰ ἐκπαί-
 ἐξαμερικανίζουσα ἐξήγειρον τὴν
 ἐλληνικὴν καὶ ἐπέβαλον αὐτῶν νὰ
 ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχηγούς καὶ
 χηγῶν ἔχοντα σθένος καὶ τόλμη-
 θῶν τοῦ ἐλληνικῶν Κράτους ἀπὸ το-
 λειτικῆς συνθέσεως. Τὰ πράγματα
 τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά,
 τοιοῦτον σημείον, ὥστε νὰ ἐντα-
 παντός τὰ ἔθνηκα ἰδεώδη καὶ ἐ-
 ἑλπίς πρὸς πραγματοποίησιν τῶν
 θαν καὶ ἐλπίδων, ἐὰν ὁ λαὸς ὁ
 ἐλάμβανε τὸ μασιγίον εἰς χεῖρας
 γούστου ἔδωκε σημειώσασκα νέαν
 βίον τῆς ἐπὶ τῆς τέρας ἀναγεννη-
 δος. Οἱ νεκροθάπται τῶν τυχῶν
 λαοῦ καὶ τῶν πόθων τῶν πανελλή-
 σαν ὑπὸ τὰς μελαίνικας ψύχους. Ἡ
 ὑπῆρξεν ὀρμητικὴ καὶ ἀκατάσχε-
 τὴ βουλευτὴν Ἀττικῆς τὸν κ. Βεν-
 ἐτάχθησαν ἅπαντα τὰ ὀνύα σπῆ-
 ἡ λαϊκὴ ὀργὴ ὑπῆρξε τοιαύτη ὥς
 δικαίως τοὺς ὀλεθρὰς τοῦ ἔθνους
 ἐπικύλιν τῶν νέων ἀνδρῶν. Τοῦ-
 νερξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐθνοσυν-
 ρεσῶν εἰκόνα ἀπαγορευτικὴν. Σ-
 βοπαικὴ καὶ μὴ ἀναλογιζόμενα
 περιστάσεις ὑπ' ἃς διατελεῖ τὸ ἔθ-
 ἡθέλησαν διὰ τοῦ θορύβου καὶ συ-
 ταδικασθέντων ἦδη πρὸ τῆς λαϊκῆς
 νὰ μετατρέψωσι τὴν ἐθνοσυνέλευ-
 θεωρητικὴν εἰς συντακτικὴν καὶ
 τόπων εἰς νέαν ταρχαὶ κατὰ
 Ἀθήνας ἔλευσις τοῦ κ. Βενιζέλου
 λάρσιν εἰς τὰς διαθέσεις τῶν θορύ-
 ὁ κ. Βενιζέλος ἀναλαβὼν τὴν ἐ-
 πακυμάτων τῆς χώρας εὐρέτη, εὐθι-
 διαφανὴς πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν
 κομμάτων, οἵτινες ἡμισβήσαν
 τοῦ πλείονος περὶ διαλύσεως τῶν

[illegible]

Συντάκτης του "Περσικοῦ" "Περσολόγιον Δωδώνη
 Ιος τόμος 1896, -2ος τόμος 1899.,
 Αντιπροσέδρος τῆς ἐν Ἀθήναις "Περιοτῶν" Ἀδελφότητος,
 Σύμβουλος τῆς "Εταιρείων τῶν Ἑλλανοτῶν" Ἑταιροπλῆς,
 Σύμβουλος τῆς "Εκκλησιαστικῆς Ρεζοσιὸν Σχολῆς",
 Ὑπομνηστὴς τῆς "Ἀδριατικῆς" ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας,
 Μέλος τακτικὸν τῆς Σηροτογραφικῆς Ἑταιρείας τῆς ἑπο-
 τῆς οὐκ οὖν τὴν καλλιέργειαν τῆς μετὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι
 διὰ τῆς χορηγήσεως κοινοπολιτισμοῦ καὶ
 υποσχεθῶσιν.

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶται τοῦ νομοῦ Ἀργεῖς

Ἀνέκαθεν, εἰς τὸν βίον μου, ἐργάσθημι τὴν
ροχλάμην, καὶ μέτροι σήμερον, ἐπὶ εἰκοσαστίαν
ὅλην, ἐργάσθημι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων συμ-
πατριῶν, τῆς τε ἐλευθέριας καὶ δούλης Πατρι-
δος, ἀδελφούβας. Διὰ τοῦτο μετὰ θλίψεως ἀσπαρ-
άξω ἀνωτέρω μερικὸν τίτλον. Ἐπὶ δεκάοκτα-
ετίαν συντάσσων τὴν ἐφημερίδα ταύτην δὲν ἀν-
ήγαγον εἰς τὴν ἐπιμελείαν οὔτε τὸ ὄνομά μου
ἐκ μεγάλῃ μου μετριοφροσύνης καὶ ἀφ' ὧν οὐκ
οἱ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῶν κοινοῦ ποιεῖν, οὐ
ἐργάζονται ἀδελφούβας. Ἐπειδὴ βίως ὅλοι οὐ
δεν με γνωρίζετε καὶ ἐπειδὴ ἐνδεχέται να σὰ
πληθοφύουσι καὶ ἐσφαλμένοις ἀπεφασίαν να
σὰς εἶπω ποῖος εἶμαι καὶ μὰ τὴν τὴν ἀπόφασιν
να να ρεζιλεύω, δεύων καὶ τὴν εἰκόνα μου
παρὰ τὴν θέλωσιν μου καὶ τὰς πεποιθήσεις μου.
Ἀποῦ ἔγενεν ἐκλογικὴ συνθήκη, ἀς ὑποταγῶ

τικῆς ἐθνικοσυλεύσεως καὶ ἡνυχάσθην νὰ ζή-
τήσῃ παρὰ τοῦ βασιλέως τὴν ἀμύνην. Τὸ
στέρμα συνεμείρεται τὴν γνώμην τοῦ πρώτου
πουργοῦ καὶ ἀκρίβως τὸν ἐλληνοφιλὴ λόγον εἰ-
ἐκλογὴν νέων ἀντιπροσώπων, τὴν 28 ἀρχαιόνο-
μικὸν Νοεμβρίου.

Ὁ Ἑλληνοφίλος σύμπας τρεφεῖ πολλὰς ἐλ-
πίδας, ὅτι οἱ μέλλοντες πληρεξούσιοι τῆς Ἑθνο-
συνελεύσεως θὰ ἀποτινάξωσι ἀπολυτικῶς
εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν συσταμένων τῶν
πατριδῶν, ἐνισχύοντες τὴν παρούσαν Κυβέρνη-
σιν καὶ ἐν ἀρμονίᾳ συμπράττοντες μετ' αὐτῆς
πρὸς θεαπείαν τοῦ κακοῦ. Μεγίστη δὲ εἶνε ἡ
σημασία τῆς ψήφου κατὰ τὰς περὶ τὰς περὶ
στάσεις. Οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖσι προσερχόμενοι
εἰς τὰς κόλπας, δέον να ψηφισαῖν ἀπὸς κα-
οὐχὶ πᾶσι. Μόνον δευὶ οἱ Ἕλληνες ἐκλο-
γεῖσι κατορθώσεως νὰ ἀπάλλαξωσι ἀπὸ τῶν
προσωπικῶς ἐπιτροπῶν ἐν δυνάμει να ἐλιπώ-
μεν εἰς τὴν ἀνθρώπιν. Ἀς εὐχολώμεν, ὅτι νὰ
τὴν 8ην Αὐγούστου ἀρχομένη περὶ τῶν τῶν
μεροφρετικῶν τῶν ἐκλογῶν θὰ ἐκκολοφυνθῇ
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος

καὶ καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν γένειόν κοινάνα.

Ἐνόμισα καὶ νομίζω ὅτι πᾶς Ἕλλην εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς Πατρίδος του καὶ νὰ πράττῃ ὅτι δύναται διὰ τὸ καλὸν τὸν συμπαιτριωτὸν του διότι οἱ πρόγονοί μας μὴ ἐδίδαξαν, ἡμᾶς ἰδίως τοὺς Ἑπαιρώτας, ὅτι πρῶτον πρέπει νὰ εἰμεθα Ἕλληνες καὶ κατὰ δεύτερον λόγον Ἑπαιρώται. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μὴ ἔδωκαν τρανὰ καὶ χειροπιαστά παραδείγματα. Νομίζω δὲ, ὅτι μόνον οἱ Ἑπαιρώται ἐσέφθησαν ὀρθῶς περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος. Αὐτοὶ πρῶτοι εἶπαν, ὅτι Ἕλληνες, ἄνευ Ἑλλάδος ἰσχυρὰ καὶ μεγάλα, εἶνε ἀδύνατα νὰ ὑπάξωσι. Τοῦτου δ' ἔνεκα τοῦ λόγου συνεκέντρωσαν ἅπασαν τὴν προσοχὴν τὸν ὅπως ἴδρυσαι μίαν φιλεὴν ἐλευθερίαν Ἑλληνικήν, ἣτις νὰ χρησιμεύῃ ὡς κέντρον περὶ τὸ ὁποῖον νὰ στρέφονται ὅλοι οἱ Ἕλληνικαὶ δυνάμεις. Βλέπετε, ὅτι ἅπασα Ἑπαιρὸς ἐθυσίσθη καὶ ἠγωνίσθη κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, καὶ ἀκόμη ἡ Ἑπαιρὸς μένει δούλη. Τὸ Σουλὶ εἶνε ἐξηγὸν οἱ δὲ Σουλιώται δὲν ἔχουν πατρίδα. Καὶ ὅμως, οὐδεὶς Ἑπαιρώτης παρεπενόηθι, οὐδεὶς ἐξηγερήσατο διότι ἐνὸς ἑοῦ ἠγωνίσθησαν ὅλγιοι ἠλευθερώθησαν. Διότι, ὡς προείπον, οἱ πρόγονοί μας μᾶς ἐδίδαξαν νὰ θεωροῦμεν κοινήν πατρίδα πᾶσαν χώραν κατοικοῦμένην ἀπὸ Ἑλλήνων. Πρῶτοι ἐπέβησαν οἱ Ἑπαιρώται εἰς τὰς πολεμικὰς θύσας, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι εἰνε τὰς ὑλικὰς ὑποστηρίξεις πρὸς τὴν ἀναγεννήθεισαν Ἑλλάδα. Ποιοὶ ἐστὶσαν τὰς Ἀθήνας με μεγαλοπρεπὴ μέγαλα, με φιλανθρωπικὰ καὶ φιλεπαίδευτικὰ καταστήματα; Οἱ Ἑπαιρώται οἱ Ζωσιμάδα, οἱ Ριζάρω, οἱ Χατζηκώστας, οἱ Ἀρσάκης, οἱ Σίνας, οἱ Στουρνάρω κ.λ. Καὶ εἰς τοὺς σημερινούς ἀκόμη χρόνους οἱ Ἑπαιρώται κατέχουσιν ἐν Ἀθήναις τὴν πρώτην θέσιν. Αἱ δωρεαὶ τοῦ Ἀρέφου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑποσχεθῶσιν οὔτε μετὰ πέντε αἰῶνας. Ὡς βλέπετε, οἱ Ἑπαιρώται ἐτοχάζθησαν καὶ μόνον δι' Ἑλλάδος ἰσχυρὰς διὰ συμπληρωθῆναι τὴν συνένοιαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἰς μίαν οἰκογένειαν, τῶν Ἑπαιρωτῶν, τῶν Μακεδόνων, τῶν Κρητῶν, τῶν Θρακῶν, τῶν Νησιωτῶν κ.λ. Ὅπως δὲ ἡ Ἑλλας εἶνε μία δι' ὅλους μας, οὕτω καὶ ἡ Ἑπαιρὸς, δούλη καὶ ἐλευθερά, εἶνε μία καὶ ἀδίαφορος ἀπὸ τοῦ Ἀφρικανοῦ κόλπου μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Αἰλῶνος. Ἑλευθεροὶ καὶ δούλοι Ἑπαιρώται ἔνα πρέπει νὰ ἔχουμε σκοπὸν, τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὅπως δυναθῇ νὰ ἐπεξεργηθῇ τὰ ἐλευθερία ὅρια καὶ πέραν τοῦ Ἀρχαίου, ὅπως μᾶς πιεῖσι σήμερον καὶ μᾶς σφίγγει εἰς τὸν λαϊμὸν. Καὶ μῆπως ἡ Ἀγία εἶνε ἐλευθερά; καὶ ὅνομα μόνον διότι μόνον ἡ πόλις κτεταί ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ἐδάφους. Ποῦ εἶνε τὰ κτήματά σας; ὅλοι τὸ γνωρίζουμεν. Ἐπὶ δεκαοκτὶ ἔτη συνεκράτησα διὰ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἑπαιρῶς» τοὺς στεναγμούς τῶν πέραν τοῦ Ἀρχαίου δουλοῦν ἀδελφῶν μας καὶ ἠφροσάμην τὸν καταδυναστευόμενον καὶ τυραννισμένον φωνήν, ἣτις πολλὰς ἠκούσθη καὶ ἔνεκα ταύτης πολλὰ τὰ ἄποπα διωροδόθησαν. Ἐνθυμίσθη, καὶ αἰεὶ οἱ Ἀγριοὶ, τὸν ὅμιον καὶ τυραννικὸν ἔκρινον Τοποκορήν τελευτήν, ὅτις ἐπὶ δεκαπενταετίαν περίπου ὡς κατεπείχε, συνεκέντρωσα τὰ παράπονα καὶ τὰς διαμαρτυρίας σας καὶ τὰς διεμβρήσας διὰ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἑπαιρῶς» εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ἐντιμον ἐκείνῳ βαλὴν τῶν Ἰωαννίνων Ὅσων πᾶσαν θέσιν ἀφῆκα τὸν ἄπτελον, τὸν κατεδικασμένον ἐδῆμισον ἀμείστην τὴν δι' ἄπασαν χρηστὴν περιουσίαν του. Ὅλοι μας ἐτοχάζομεθα ὅτι ἅπ' ἡμέρας ἐνθώδη εἰς τὸν φροστικόν τῆς Ἀγῆς (Γούνης 1881) ἡ γυναιλέκος, ἀνέτειλ καὶ νῆα περίσους εὐδαμονίας διὰ τὴν ἐλευθερίαν ὁρῶμεν Ἑπαιρωτικήν λωβὰ καὶ οἱ πολὺ λοβήφορα ἡ ἐλευθερία διὰ ἐπεξεργεῖσθαι καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἀδελφούς μας ἐν ταύτῃς οὔτε αἰεὶ εὐθυμερήσονται οὔτε οἱ δούλοι ἀδελφοὶ μας εἰδὸς πραγματοποιούμενα τὰ προαίτια ὄνειρα καὶ τοὺς πόθους μας. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐλπίς, ἣτις ἀνέτειλε κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1897, διεπνεύθη καὶ ἐκάρθηθη εἰς νέον ἡ Ἑπαιρὸς ἀπὸ τὰ νέφη τῆς δουλείας. Ἐνθυμίσθητε τὸ αἶμας τῆς ἐστρατείας ἐκείνης; Ἐνθυμίσθητε τὴν ἐξημῶσιν τῆς Ἀγῆς ἐνθυμίσθητε τοὺς πόρους τὸν πυροβολὸν εἰς τὸ Γρίμποβ καὶ εἰς τὴν Νικόπολιν; Ἐνθυμίσθητε τοὺς δούλους ἀδελφούς σας, οἱ ὁποῖοι ἀπελθόντες παρεστέθησαν εἰς τὴν Ἀγίαν Ὅλα ἀπέβησαν εἰς μίαν ἐπαίσχυντον ἀναγκήν. Ἀφοῦ δὲ ἐγχαρτίσθη καὶ ἄλλο τότε μεγαλοχρῆμας τὸ τελευταῖον ναυαγίον τὸ ῥιφέν ἀπὸ τὸν ἀντιπύκον στρατὸνα τῆς Ἀγῆς ἀπὸ ἀλόγων ἰσχυρῶν Σου-

λιωτών, απορούσας τὸ ὄπλον, ἐπέστρεψα συντετριμμένος εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπανελάβον τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἴδω βελτιούμενα τὰ πράγματα τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος.

Ἐκτοτε, παρήλθον δεκατέσσαρα χρόνια καὶ ἀντὶ βελτιώσεως κατελήξαμεν εἰς ἐσωτερικὴν ἐπανάστασιν, ἥτις μὴ δυνηθεῖσα νὰ θεραπεύσῃ τὰ κακὰ ἐκάλεσεν εἰς Ἐθνοσυνέλευσιν τὸν λαόν, ὅπως μόνος ἀποφανθῇ *τί συμφέρει εἰς τὴν πατρίδα*. Ἀτυχῶς οἱ πλείστοι τῶν ἐκλεγέντων κατὰ τὴν 8ην Αὐγούστου δὲν ἐπράξαν ὅ,τι ὑπεγόρευεν ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος καὶ ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν.

Πρόκειται, ἀδελφοί Ἡπειρώται, εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 28 Νοεμβρίου, νὰ αποφασίσωμεν ἐὰν ἔχωμεν σκοπὸν νὰ ζήσωμεν ὡς Ἕλληνες, ἐὰν θέλωμεν νὰ μεγαλώσῃ ἡ Ἑλλάς, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀναπτυχθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ διὰ τῆς ἐργασίας του ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον τοῦ χρειάζεται νὰ ζήσῃ ὡς πολίτης ἔντιμος, ἐὰν θέλωμεν νὰ διορθωθῇ ἡ διοίκησις καὶ νὰ ἀπονέμηται ἡ δικαιοσύνη ἐξ ἴσου πρὸς ὅλους ἀνευ διακρίσεως κοινωνικῶν τάξεων, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ γεωργία, ἡ κτηνοτροφία, ἡ πτηνοτροφία, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πηγὴν πλούτου εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ διὰ νὰ γείνουν ὅλα αὐτὰ ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸν ἀνορθωτικὸν ἀγῶνα, τοῦ ὁποῖου προῖσταται ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου. Εἶδατε τί συνέβη εἰς τὴν προηγουμένην Βουλὴν; ἐνῷ ὅλοι ἐξελέγησαν μὲ πρόγραμμα ἀνορθωτικὸν καὶ μὲ ἐντολὴν ἀναθεωρήσεως τῶν μὴ θεμελιωδῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, μόλις εἰσῆλθον εἰς τὴν Βουλὴν μετετράπησαν εἰς ἄγρια θηρία καὶ κατεπάτησαν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἔτρεψαν δὲ εἰς φυγὴν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Ὑψίστου. Ἐχομεν ἀνάγκην νὰ ἐμποδίσωμεν παρόμοια πράγματα, τὰ ὁποῖα παρακωλύουν ἀπ' ἐνὸς τὴν πρόδον τῆς πατρίδος, ἐξ ἄλλου μᾶς υποβιβάζουσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἔξω κόσμου. Ὅθεν ἀνάγκη εἰς τὴν νέαν βουλὴν νὰ εἰσελθουν οὐχὶ μόνον ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευταί, ἀλλὰ ἄνδρες ἔχοντες συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν πατρίδα.

Οἱ Ἡπειρώται οἱ ὁποῖοι ἔχουν, ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἑλληνισμοῦ σύμπαντος, τὴν κοινὴν καὶ ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν προγόνους καὶ συγγρόνους, ὡς ἄνω, ὀφείλουν, καὶ εἰς τὴν παρούσαν ἐθνικὴν ἀνάγκην, νὰ δείξουν ὅτι συνεχίζουν τὰ ἔργα ἐκείνων καὶ ὅτι προκειμένου περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος ἓνα πόθον ἔχουν, νὰ ἴδωσιν αὐτὰ εὐδοκίμως. Ὁφείλουν ἐπίσης νὰ μὴ ὑστερήσωσιν εἰς τὴν προσπάθειαν καὶ τὴν ἀμίλλαν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως καὶ νὰ μὴ φανῶσιν ὑποδεέστεροι τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος αἱ ὁποῖαι ἀγωνίζονται νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸ ἐθνικὸν συνέδριον ἄνδρας ἐμπνευσμένους διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῆς ἀνορθώσεως καὶ ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς νὰ διστάσωμεν. Πολλοὶ προσέτρεψαν καὶ ἐμὲ νὰ κατέλθω εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ συνεχίσω τοὺς πατριωτικὸς ἀγῶνας ἐν τῇ Βουλῇ συντελέων καὶ ἐμπράκτως ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος. Δὲν ἐφιλοδόξησα ποτὲ νὰ πολιτευθῶ καὶ ἐδίστασα πολὺ ἐὰν ἐπρεπε ἐγὼ ὁ ἀδύνατος καὶ ταπεινὸς νὰ ἀναλάβω τοιαύτας εὐθύνas. Ἀναλογιζόμενος ὅμως, ὅτι ἕκαστος ὀφείλει νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται καὶ νὰ ἐργασθῇ ὅπως ἡ πατρίς ἐξέβη ἀπὸ τὰς δυσκολίας εἰς τὰς ὁποίας περιεπλάκη, ἀναλαμβάνω τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῆς ἀνορθώσεως καὶ παρουσιάζομαι ἐνώπιόν σας οὐχὶ ὡς πολιτικὸς φιλοδόξων νὰ ἱκανοποιήσω προσωπικοὺς πόθους καὶ νὰ καλλιεργήσω κόμμα· ἀλλὰ ὡς πατριώτης πονῶν διὰ τὴν πατρίδα μας καὶ φλεγόμενος ἀπὸ τὸν πόθον τοῦ νὰ τὴν ἴδω μεγάλην καὶ ἰσχυράν. Σήμερον ἡ Ἑλλάς μας εἶνε ταπεινωμένη· κατήντησεν ὡς παληοτσάρουχον τὸ ὅποῖον περιφρονεῖ καὶ ὁ ἔσχατος λιάτης.

Ἄς ἐνωθῶμεν, λοιπόν, ὅλοι ὅπως ἐπαναφέρωμεν τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον εἰς τὴν πατρίδα μας.

Θὰ ἔλθω νὰ σφίξω ὅλων σας τὸ χερί καὶ νὰ σᾶς ἀναπτύξω τὸ ἀνορθωτικὸν πρόγραμμά μας. Δὲν ἀνῆλκω, οὔτε τώρα οὔτε ἄλλοτε, εἰς πολιτικὰ κόμματα, ἀνῆλκω εἰς τὸ κόμμα τῆς πατρίδος μόνον, εἰς ἐσᾶς. Θὰ ἔλθω ὡς ἀδελφὸς πρὸς ἀδελφούς, ὡς Ἡπειρώτης πρὸς Ἡπειρώτας. Ἐὰν με τιμήσητε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας θὰ βοηθήσω τὸν πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἀνορθωτικὸν πρόγραμμα. Ὑστερον

δὲ θὰ ἀσχοληθῶ καὶ διὰ τὰ τοπικὰ συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν Ἀρτης καὶ Τζουμέρκων καὶ θὰ προσπαθῶ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ συγκοινωνίας νὰ ἐκτελεσθῶσιν ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα καὶ ἐπιτακτικά. Δὲν σᾶς ὑπόσχομαι, διότι δὲν συνειθίζω νὰ δίδω ὑποσχέσεις καὶ νὰ μὴ τὰς ἐκτελῶ. Σᾶς λέγω μόνον, ὅτι θεωρῶ καθήκον παντὸς ἀντιπροσώπου νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν του. Τίποτε δὲν νομίζω δύσκολον. Ὅταν ὑπάρχῃ θέλησις ὅλα τὰ ζητήματα λύονται. Ἄλλως τε ἦλθεν ἡ ἐποχὴ νὰ λυθῶσιν καὶ ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν γεωργίαν καὶ νὰ δοθῇ ἡ γῆ εἰς τὸν γεωργόν. Κράτη ἀνευ γεωργῶν ἰδιοκτητῶν δὲν δύναται νὰ ὑπάρξωσιν. Οἱ Ἕλληνες ὑπῆρξαν πάντοτε οἱ προδρόμοι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας. Εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑστερήσωσιν εἰς τὰ γεωργικὰ καὶ ἀγροτικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν τὴν βάσιν τῆς προόδου τῶν Κρατῶν. Καθ' ὅλον μου τὸν βίον ἐνίκησα εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὁποῖους ἐπεχείρησα ἔχων ἄρωγόν τὸν Ὑψίστον καὶ μὴ ὑποχωρῶν πρὸ οὐδενὸς κωλύματος. Ἐλπίζω ὅτι καὶ τοὺς σημερινούς ἀγῶνας μας θὰ στέψῃ ἡ Θεία πρόνοια δι' ἐπιτυχίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Κων)πολεις, 5 Νοεμβρίου.—Ὁ Βούλγαρος βουλευτὴς Δορέφ ἐπεσκέφθη σήμερον τὸν Πατριάρχην Ἰωαννίνας, πρὸς ὃν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβερνησις τῆς *Βουλγαρίας* καὶ ἡ *Βουλγαρικὴ Ἐξαρχία* ἐπιθυμοῦν ἐναρξῆς συνεννοήσεων πρὸς ἄρρον τοῦ σχίσματος. Ὁ Πατριάρχης ἠνυχοῖσεν τὸν βουλευτὴν Δορέφ διὰ τὴν συνέντευξιν, ἐκφράσας τὴν χαρὰν τοῦ διότι ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῶν συνεννοήσεων. Οἱ συνοδικοὶ ἐπεφυλάχθησαν νὰ ἀπαντήσουν.

Ὁ «Χρόνος» τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ χθεσινόν αὐτοῦ φύλλον ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Ὡς γνωστόν, ἐν τῷ Νομῷ Ἀρτης ἐκτίθεται, ἀνευ συνδυασμοῦ καὶ ὑπὸ Βενιζελικὸν ἀνορθωτικὸν πρόγραμμα, ὁ κ. Γ. Γάγαρης συντάκτης τῆς «Φωνῆς» τῆς Ἡλείου». Προκειμένου νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ὁ κ. Γάγαρης, μετέβη καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν πρωθυπουργόν κ. Βενιζέλον, εἰς ὃν πρὸς τοὺς ἄλλους εἶπεν, ὅτι «ἐὰν οἱ συμπολιταί του τὸν ἀποστείλωσιν εἰς τὴν Βουλὴν καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἔχει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἀνορθωτικὸν πρόγραμμα· καὶ ἂν ἀκόμη ἴδῃ αὐτὸν (τὸν Βενιζέλον) δειλιῶντα εἰς πραγματοποίησιν τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματος δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ, ἀλλὰ θὰ τεθῇ εἰς τὸ πλευρόν του, ὅπως τὸν ἱνισχύσῃ ἐν τῷ ἀγῶνί του, ὅστις συγκεντροῖ τὴν πραγματοποίησιν τῶν πανελληνίων πόθων». Ὁ κ. Βενιζέλος εὐχαριστήσας καὶ ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν κ. Γάγαρον διὰ τὰ αἰσθηματὰ του πῆχθη, ὅπως οἱ συμπατριῶταί του τὸν περιβάλλωσι διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν».

Ὅντως ὁ ἡμέτερος συντάκτης κ. Γάγαρης ἐπεσκέφθη καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ἐδέχθη τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας του ὑπὲρ ἐπιτυχίας κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ὁ ἡμέτερος συντάκτης ἀγωνισθεὶς ἐπὶ τόσα ἔτη πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ταχθῇ εἰς τὸ πλευρόν του καὶ νὰ εἶνε θερμὸς ὁπαδὸς τῶν Πανελληνίων ἰδεῶν. Βεβαίως σήμερον ὅλοι τάσσονται ὑπὸ τὴν Βενιζελικὴν σημαίαν· καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες τὸν ἔβριζαν ἕως χθὲς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐσυμφωνοῦσαν μαζίτου· ὁ λαὸς ὅμως ἔχει καθήκον νὰ ἐκλέξῃ ποιοὶ εἰσὶν οἱ ἀληθεῖς κήρυκες τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματος καὶ ποιοὶ εἰσὶν οἱ ὑποκριταί οἱ ὁποῖοι περιμένουν τὴν πρώτην εὐκαιρίαν νὰ τοῦ θέσουν τρικλοποδιὰ καὶ νὰ μουντζώσουν καὶ τὰ ἀνορθωτικὰ προγράμματα καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν· ἀρκεῖ τὰ συμφέροντά των, τὰ προσωπικά, νὰ πηγαίνουν καλά. Εἴμεθα ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ἀγωνισθῶμεν μέχρις αἵματος πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος, διότι αἰσχυρόμεθα νὰ βλέπωμεν τὰ αἰσχυρὰ ἀγγεῖα τοῦ Νεοτουρκικοῦ κοιμητῶτος νὰ ἀπειλῶσι τὴν Ἑλλάδα τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Ἀνδρουτσίου, τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Τζαβέλα, τοῦ Καραϊσκάκη. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων ἐκ-

λογέων καὶ νὰ εἰπώμεν εἰς αὐτοὺς. «Ἀδελφοὶ Ἕλληνες, λησμονήσατε, τοῦλάχιστον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τὰς προσωπικὰς συμπάθειας καὶ σκεφθῆτε μόνον τῆς πατρίδος τὸ συμφέρον».

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἐκ Μετδόβου 25 Ὀκτωβρίου 1910.

Εὐτυχῶς ἐδῶ δὲν ἐκαταλάβαμεν τὰ κλά τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος!, ὅπως οἱ εὐτυχεῖς κάτοικοι τῆς Μακεδονίας καὶ ἄλλων μερῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἀγάδες εἰχομεν εἰς τὸ κεφάλι μας ἐπὶ Χαμίτ, ἀγάδες πάλιν ἔχομεν εἰς τὸ κεφάλι μας καὶ ἐπὶ Ρεσάτ. Τίποτε ἀπολύτως δὲν μετεβλήθη καὶ ἐνεκα τούτου εἰμεθα εὐτυχεῖς. Τὸ μόνον καλὸν τοῦ Συντάγματος εἶνε, ὅτι ἀπηλλάγημεν ἀπὸ τὸ χαράτσι καὶ ὅτι δὲν μᾶς παίρνουν προσωρινῶς στρατιώτας. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε, ὅτι ἔχομεν Κατὴν καὶ εἰσαγγελέα φιλοδικαίους· ἰδίως ὁ Κετῆς, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς Λιμποχοδιτινοῦς Κατῆδες, ἀλλ' Ἀνατολίτης σωστός ἄνθρωπος. Ὁ Καίμακ-μης σωδινιστής· οἱ στρατιωτικοὶ φέρονται μὲ τὴν ἐπίπλαστον τουρκικὴν εὐγένειαν. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Συντάγματος ἀνεγινώσκουμεν καὶ ἐλληνικὰς ἐφημερίδας, τώρα ἐπανήλθομεν εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς.

Εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους ἀπειράριθμα θύματα ἔστειλεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ὁ κοιλικὸς τύφος χάρις εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν δεινότητα τοῦ μόνου ἱατροῦ τῆς Κοινότητος.

Δύο ἐκ τῶν καλῶν πατριωτῶν ἐχάσαμεν εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους, τὸν ἀλησμόνητον Γεώργιον Πίχτον καὶ τὸν Δημήτριον Μπόταν, καὶ οἱ δύο ἦσαν χρήσιμοι διὰ τὴν Πατρίδα, ἀλλ' οὕτως ἐδόξε τῷ Ὑψίστῳ. Ὁ Γ. Πίχτος ἦτο ἐκ τῶν σπανίων Ἡπειρωτῶν· εἰς πᾶσαν πατριωτικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δράσιν προθύμως παρεῖχε τὴν συνδρομὴν του καὶ προσεπάθει νὰ ἐμπνέῃ τὰ ἴδια αἰσθήματα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Ὁ θάνατός του ἐστέρησεν ὄχι μόνον τὸ Μέτσοβον, ἀλλὰ τὴν Ἡπειρον ἐν γένει ἐνὸς τῶν θερμότερων τέκνων τῆς. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Δημητρίου Μπότα ἐχρέυσεν μία θέσις ἐκτελεστοῦ τῆς δικθῆκης τοῦ ἀειμνήστου Ἀβέρωφ διὰ τὸ κληροδοτήμα Μετσοῦ, κατὰ τὴν διατάξιν δὲ τῆς διαθήκης ταύτης, πρέπει οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης νὰ εἶνε συγγενεῖς τοῦ Ἀβέρωφ, ἐκ τῶν συγγενῶν ὅμως τοῦ Ἀβέρωφ δὲν διαμένει κανεὶς ἐνταῦθα καὶ ἐνεκα τούτου ἀνεστατώθησαν οἱ μὴ ἐκ τῶν συγγενῶν ἐνδιαφερόμενοι νὰ διορισθῶσιν ἐκτελεσταὶ καὶ τοὺς βλέπετε ἀναφορὰς ἀπ' ἐδῶ, ἀναφορὰς ἀπ' ἐκεῖ· ποῦ θὰ κατὰλήξῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν γνωρίζομεν.

Κεθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον ἡ δημοσίαι ἀσφάλειαι οὐδόλως διεσαλεύθη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅπερ εἶχεν ὁρισθῇ δι' αὐριον, ἀνα τὴν Θεσσαλίαν ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα. Ἀγνωστον ἐὰν θὰ πραγματοποιηθῇ· ὑπάρχουσιν οἱ φρονούντες ὅ,τι ἐπὶ τοῦ παρόντος, θὰ ἀποφύγῃ ὁ κ. Βενιζέλος τὰς περιοδείας ταύτας, διότι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει, ἀφοῦ ὁ λαὸς σύμπας συντρέχει. Παλαιὰ κοιμητικὰ συστήματα ἴσως ἐπέβλησαν τοιαύτας ἐκλογικὰς περιοδείας αἰτίνας· σήμερον μόνον ὡς ἀπώλεια χρόνου δύναται νὰ θεωρηθῶσιν. Νῦν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔχει ἀνάγκην ἡρέμου μελέτης τῶν πραγμάτων. Βοηθῆται βεβαίως ἐπιτακτικαὶ καθίστανται αἱ περιοδείαι αὗται.

Ἐπανεβλήθη ἐξ Εὐρώπης ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπυρ. Λάμπρος.

Τὴν ἐπισκευὴν τῶν Ἀνακτόρων ἀνέλαβεν ὁ διακεκριμένος ἀρχιτέκτων κ. Φίλιππος Οἰκονόμου Ἡπειρώτης.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑΘ. ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Διευθυντὴς **Γ. ΚΩΤΣΟΝΙΚΑΣ**
Ἡπειρώτης

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο κατέστη τὸ Κέντρον τῶν ἐξ Ἀθηνῶν διερχομένων Ἡπειρωτῶν· δωμάτια καθαρά καὶ εὐάερα· περιποιησὶς πρόθυμος· ὁ δὲ ῥέκτις καὶ δραστήριος Κωτσονίκας παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ἐκδούλευσιν εἰς τοὺς Ἡπειρώτας.